

# Un home que sap estimar i que sap riure

Al Museu d'Art Contemporani de Porto es va fer una sessió commemorativa del beat Josepmaria. El col·legi universitari Boavista organitzava l'acte, en el qual va participar l'expresident de Portugal Ramalho Eanes.

20/03/2003

El professor Fernando Sena Esteves, de la facultat de Farmàcia de Porto,

va introduir la sessió: «Hem escollit un tema especial, “Un home que sap estimar i que sap riure”, que ens permetrà explicar una característica molt interessant del beat Josepmaria: el bon humor. Per expressar qui era ell en el moment que va veure l’Opus Dei, deia: “Jo no tenia res: amb prou feines vint-i-sis anys, gràcia de Déu i bon humor.” Un bon humor que era un senyal que se sentia fill de Déu, un senyal rellevant en la vida de qui hauria de patir força.»

Una professora de secundària i mare de família, Fatima Fonseca, va fer un esbós de la biografia del fundador de l’Opus Dei, i va explicar que «allò que en sé ho dec sobretot a persones amigues que, pels volts del 1978, em van “presentar” Josepmaria Escrivà, a través de documents i imatges. Vaig descobrir que aquell home era un pare, un pare de molta gent, i un pare molt especial». La doctora Fonseca explicava a continuació que

«anys després d'aquella trobada, vaig descobrir amb emoció un paper manuscrit en un quadern de la meva època d'universitària. Hi havia escrit: “Sento que és necessari que hi hagi algú com nosaltres, que sigui capaç d'escampar a tot vent la bona nova; que visqui l'Evangelí a la lletra, que arrossegui més gent, de tot arreu; algú que sàpiga el que és realment important en la vida, i quin sentit té.” Jo no sabia, aleshores, que aquell “algú” ja existia.»

Després, Ramalho Eanes, president de la República de 1976 a 1986, va relacionar el pensament del beat Josepmaria amb les bases duradores d'una societat al servei de l'home. Per Ramalho Eanes, si Escrivà «no hagués desitjat l'impossible, servir tots els éssers humans, com s'hauria pogut atrevir, més de vint anys abans del Concili Vaticà II, a predicar d'aquella manera original i desafiant?». Després va afegir: «Diu

Pessoa que “per ser gran, sigues enter, no exageris ni excloguis res teu, sigues tot en cada cosa, posa’t tot tu en el mínim que fas.” Aquests versos, en la meva opinió, s’ajusten bé a la personalitat i a l’acció de monsenyor Escrivà, el qual, amb la seva humilitat i set infinita de perfecció i d’amor a Déu i als homes, va voler que tornés la pau i l’alegria al món.»

«No tinc cap més mèrit per participar en una sessió d’aquest tipus que el fet d’haver-lo conegut personalment.»

Així va començar la seva intervenció sobre el fundador de l’Opus Dei el jurista i col·laborador de premsa António Lobo Xavier. «Vaig estar en una d’aquelles trobades commovedores, divertides, com eren sempre les seves tertúlies i aparicions públiques. Hi havia sempre una barreja d’alegria, de caliu humà, de simpatia, però també d’emoció, perquè les coses

importants, directes, dites d'aquella manera senzilla, em commovien profundament.»

El director del col·legi universitari Boavista, l'entitat organitzadora de la sessió, va tancar-la expressant el simbolisme del lloc on es trobaven.

«Aquest indret reflecteix el pensament i l'acció del beat Josepmaria. Hem estat aquí, al Museu d'Art Contemporani, anunciant la compatibilitat de l'herència d'aquest sant amb els temps actuals i amb els temps que vindran», va dir.

9 juliol 2002

9 de juliol de 2002

.....

que-sap-estimar-i-que-sap-riure/  
(13/08/2025)